

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/114/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010662
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010662.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. októbra 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného

R. Y.,

nar. XX.XX.XXXX vo S., trvale bytom L. S., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6PP/153/2021 zo dňa 27.07.2021 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. a § 415 ods. 1 Tr. por. sa odsúdený R. Y. podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/28/2020 zo dňa 26.03.2020.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. sa odsúdenému určuje skúšobná doba na 1 (jeden) rok a nariaďuje sa nad ním probačný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. sa odsúdenému zároveň ustanovuje aj primeraná povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/28/2020 zo dňa XX.XX.XXXX bol R. Y. odsúdený pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné k spoločnému a úhrnnému trestu odňatia slobody na 24 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Do rozhodnutia krajského súdu odsúdený svoju sťažnosť písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí

podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienkové prepustenie.

Napriek tomu, že hodnotenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „hodnotenie ústavu“) je dôkazom pre posúdenie zákonných podmienok podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. síce veľmi dôležité, čo ale neznamená, že súdy pri svojom rozhodovaní najmä z pohľadu tam uvedených záverov, návrhov a prognóz nemôžu urobiť iné rozhodnutie. Hodnotenie ústavu má totiž len odporúčací charakter.

K splneniu zákonných podmienok pre podmienkové prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané, keď odsúdený už vykonal viac ako 1/2 (dokonca 8/9) z uloženého trestu odňatia slobody - § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená prvá materiálna podmienka. Z hodnotenia ústavu síce vyplýva „negatívum“ spočívajúce v tom, že odsúdený zaujíma k svojej trestnej činnosti len čiastočne kritický postoj, ale odsúdený v konaní opakovane prezentoval kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti so záverom, že sa ponaučil a v budúcnosti už chce viesť riadny život.

Nemožno však súhlasiť už s ďalším záverom súdu prvého stupňa, že by u odsúdeného nebola splnená aj druhá materiálna podmienka spočívajúca v pozitívnej prognóze vedenia riadneho života odsúdeného na slobode po podmienkovom prepustení.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivito i v ich súhrne.

Ústav na výkon trestu síce konštatoval u odsúdeného vysoké riziko sociálneho zlyhania, avšak krajský súd poukazuje najmä na to, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody v podstate po prvýkrát, a preto neexistujú negatívne skúsenosti z jeho správania sa v skúšobnej dobe po jeho „predčasnom“ prepustení na slobodu. Odsúdený síce už vykonal v nedávnej minulosti trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov (konkrétne od 16.07.2019 do 16.01.2020), avšak tento vykonaný trest bol neskôr zrušený pri uložení spoločného trestu, ktorý aktuálne aj vykonáva. Odsúdený sa však „celej trestnej činnosti“ dopustil pred týmto obdobím (od 08.03.2019 do 16.07.2019), teda nie je možné konštatovať, že v jeho prípade nesplnil svoj účel ani nepodmienený trest odňatia slobody.

Odsúdený má taktiež osvojené určité pracovné návyky, pričom počas výkonu trestu odňatia slobody udržiaval kontakt so svojou družkou a svojimi rodičmi, čo nasvedčuje tomu, že po prepustení na slobodu môže mať vytvorené podporné sociálne zázemie. Z hľadiska možnosti jeho resocializácie ide o veľmi významné skutočnosti, ktoré je potrebné vyhodnotiť v jeho prospech.

Krajský súd preto ustálil, že je možné a aj dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Je síce pravdou, že neexistuje „istota“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život. Takúto istotu súdy rozhodujúce o podmienkových prepusteniach prakticky nemajú a ani nemôžu nikdy mať. Súčasne ale nebolo možné ustáliť, že pre takýto záver nebolo možné mať ani rozumný dôvodný predpoklad. Z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu práve naopak takýto dôvodný predpoklad vyplýva.

Z pohľadu vyššie uvedených skutočností zistených u osoby odsúdeného, ako aj tej skutočnosti, že sa v minulosti dopúšťal prevažne majetkovej trestnej činnosti, považoval krajský súd za potrebné v rámci rozhodnutia o jeho podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody určiť mu skúšobnú dobu na 1 rok. Dĺžku tejto skúšobnej doby určil krajský súd aj s prihliadnutím na predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody (07.01.2022). Zároveň nad odsúdeným na posilnenie prevýchovných účinkov nariadil probačný dohľad tiež vo výmere 1 rok a súčasne mu uložil aj primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Takto určené podmienky podmienenečného prepustenia budú podľa názoru krajského súdu spôsobilé u odsúdeného „eliminovať“ rizikové faktory jeho nožnej recidívy a dovŕšiť jeho nápravu na slobode, pričom dostatočne zohľadňujú povahu spáchaných trestných činov a to, že odsúdený vykonával trest odňatia slobody v najmiernejšom ústave na výkon trestu.

V prípade, ak odsúdený nesplní podmienky podmienenečného prepustenia, bude možné rozhodnúť o nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.